

Aquest cadaquesenc és un dels valents que reclama a Hisenda que reconegui l'objecció fiscal a la declaració de la renda. Això significa enfrontar-se a un sistema que no reconeix que un ciutadà es negui a contribuir en les despeses militars. Javier García exposa raons ètiques i morals per avalar la seva actitud i posa els objectors militars com a exemple.

“La defensa no és gastar en armament”

TEXT: MOISÈS DE PABLO FOTOGRAFIA: JAUME PURCALLAS

Una veritat empírica és que Hisenda fa por. Però també és cert que gent com aquest cadaquesenc de Valladolid, que fa més de 20 anys que viu a l'Empordà, fan canviar les coses i la societat. En un principi, molts són bojos, després seran exemples. És impossible que algú aturi les consciències.

Expliqui'm això de l'objecció fiscal. Va començar als anys 80. I jo vaig començar l'any 1986, quan la vaig descobrir en una revista. Seguim l'exemple dels objectors. Aquests eren massa valents. Els objectors fiscals encara no ens porten a la presó. Crec que som una mica la successió. Són 18 anys, hi ha hagut un temps que no l'he fet. Quan em vaig casar, feia la declaració conjunta amb la dona, i no la volia ficar en el mateix problema. Jo no la puc obligar si ella no vol ser-ho o no ho ha pensat. Durant dos anys no la vaig fer, i després, la practico en la declaració individual.

I no ha tingut mai cap problema? M'han embargat comptes, de vegades. Diners que m'havien de tornar, me'ls han retingut. Hisenda feia una paral·lela i et deia que no hi estava d'acord. Sempre et diuen que hi ha un error. Però, és clar, jo els contestava que no era un error. Que jo sóc un objector fiscal. I no ho entenien.

Ja el deuen conèixer, oi? I tant! La primera entrevista que vaig tenir a Hisenda li vaig explicar a la noia que ho portava; una noia molt maca que ho va entendre molt bé. És clar que era funcionària. I em deia: «Això no està regulat». I és cert. Som alegals.

No parlem, doncs, d'una il·legalitat. No hi ha cap llei que ho reguli. També és un problema. Perquè regular-ho seria fàcil. Igual que a la teva declaració pots triar que els teus diners vagin a fins socials o a l'Església, hi hauria d'haver aquesta oportunitat. Perquè no sé si coneixes les dades. Són esgarrifoses.

No. El pressupost militar de l'Estat espanyol de 2004 és de 15.100 milions d'euros, 42 milions d'euros diaris. Ens hi oposem com a objectors fiscals. No volem que els nostres diners vagin a despesa militar, a la defensa nacional. Jo poso en qüestió que sigui defensa. La defensa és l'exèrcit, només? El medi ambient no és defensa, la protecció dels boscos i l'aigua, no és defensa? La defensa no és gastar en armament. Nosaltres allò que fem, per raons de consciència, és oposar-nos que els nostres diners contribueixin a això.

S'ha de ser valent per buscar les pessigolles a Hisenda, no? Fixa't. Els que s'oposaven al servei militar eren humanistes o cristians. Nosaltres en recollim el testimoni. Els objectors fiscals són de molta mena. De tota condició política, social i de creences. Però penso que sempre amb el valor de la consciència que fa que et dicti: jo, els meus diners, els vull per a coses útils socials, no per a l'armament. Hi ha un exemple en la història del qual poques vegades es parla. El president de la Primera República, Nicolás Salmerón, per motius de consciència no va signar dues penes de mort. Sempre es parla dels

motius d'estat i aquest senyor va dimitir per no signar una pena de mort! Això ningú no ho recorda. És clar, parlem del 1875. Quants polítics farien això? Pregunta-li a Bush quantes penes de mort ha signat! I cap problema! I després agafa la Bíblia. El que és segur és que no s'ha llegit el «no mataràs». Ningú no ha de poder llevar la vida a un altre.

L'Ajuntament de Girona s'ha afegit a l'objecció fiscal. És una victòria moral. És important que un ajuntament en parli. Seria bo que tots n'informessin.

Com em faig objector fiscal? Hi ha dues maneres. Pots calcular el 5,8% de la teva renda, percentatge que equival al del pressupost de defensa de l'estat, i el treus de la declaració. També en pots fer una altra de més simbòlica: deduir 85 euros de la declaració i aquests 85 euros representen els 85 països més pobres del món. També hi ha altra gent que en fa 45. Nosaltres, des de l'Assemblea d'Objecció Fiscal, recomanem aquestes dues. No ens ho volem estalviar. Ho destinem a projectes socials.

Estan d'acord amb les despeses de policia, seguretat...? Has tocat un problema... però la nostra objecció fiscal és de defensa. Perquè et trobes que la Guàrdia Civil, al final, és gairebé militar. La contribució a l'OTAN, que la paguen amb el Ministeri d'Afers Exteriors... Però, saps què passa? Que et perdries amb tecnicismes i no faries res. Pot ser

simbòlic, però oposar-te a pagar al Ministeri de Defensa és una manera clara de dir que els teus diners es destinin a causes socials.

No s'ha plantejat que si tothom els seguís el sistema es col·lapsaria? Hi ha una mena de desobediència civil. Si l'estat no està preparat per solucionar els problemes socials, nosaltres desobeïm la raó que la defensa és necessària. Quina defensa? Ara l'exèrcit es dedica a fer tasques humanitàries. Déu n'hi do! Hi ha militars que potser sí que han fet aportacions a la pau. Però l'exèrcit, com a estructura, s'ha muntat per destruir.

I la defensa de la pàtria? La pàtria és la humanitat sencera. I això és el que volem nosaltres. També hi ha una altra mena d'objecció, la científica, que s'oposa que la investigació científica es destini a fins militars. Molts científics s'hi oposen. Hi ha una objecció laboral, de gent que treballa a fàbriques d'armes. I a Espanya n'hi ha, i han fabricat moltes mines, per exemple.

És cert. I ara es diu que a CASA (Construcciones Aeronáuticas, s.a.) volen fabricar helicòpters. Però quina mena d'helicòpters? Militars! Si mires el pressupost americà per a la guerra de l'Iraq, és inacceptable. Encara que només sigui amb 85 euros, que no contribueixis a això és importat.

Es pot contactar amb vostès? Sí, hi ha un servei a la Coordinadora d'ONGs, que és a l'estació d'Olot a Girona. Poden trucar al 972 21 99 16. Allà els orientaran molt bé a l'hora de fer totes les passes. O a la pàgina www.solidaries.org.

I administrativament, què li pot passar? Home! Com et deia, Hisenda fa por a tothom, has de tenir raons importants: que els teus diners no serveixin per destruir o matar, sinó per a fins socials. Que la humanitat es construeixi damunt la concòrdia. Hisenda et pot dir que t'has equivocat. Que et tornin menys diners. Són burocratades. Jo he presentat recursos i després de 12 anys encara no m'han contestat. És al Tribunal de Recursos Administratius de Catalunya. Una vegada em van contestar que l'objecció fiscal no està reconeguda.

Que no estigui reconeguda no vol dir que no sigui acceptable. Fixa't en una cosa: quan es va aprovar l'avortament, hi ha un col·lectiu que té dret a l'objecció, els metges. I nosaltres? Però per què no es fa aquesta llei? La gent que per consciència no vol contribuir a l'exèrcit, per què no se l'accepta? Diuen que som quatre penjats, però després de la guerra de l'Iraq hem tingut una remuntada increïble. Podem ser 2.000 a Catalunya.

“

M'han embargat comptes, de vegades. Diners que m'havien de tornar, me'ls han retingut. Hisenda feia una paral·lela i et deia que no estava d'acord. Sempre et diuen que hi ha un error. Però, és clar, jo els contestava que no era un error. Que jo sóc un objector fiscal. I no ho entenien.

”